

(Lüsermen) (♩ = 126)

Mahv-et- ti be- ni bir sa- çı
zer a- fet e- fen- dim
Çek dir- di ba- na cev- ru ce-
fa mi- net e- fen-
dim (S---a---z) Bi- ga- ne- li-
şim san- ma sa- kin gaf-
fet e- fen- dim a- fet- zede-
dir şim- di gö- nül (S-----a-----z)
af- vet e- fen- dim (Ara nâz)

Mahvetti beni bir sağı zer, efendim
Çektirdi bana cev rü cefa, mihnet, efendim
Biganeliğim sanma sakın gaflet, efendim
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Yıllarca süründüm bu yaman aşk ovacığında
Lal oldu gönül mürgu, ezildi yuvacığında
Çok fırtına atlattı mahabbet havacığında
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Artık bu yıkık dilde bugün hiç bir emel yok
Mazide kalan günleri tazmine bedel yok
Bir cyle harab oldu ki tamire mahal yok
Afet-zededir şimdi gönül, afvet, efendim

Cüneyt KOSAL